Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ro ⁊ silice percusso ⁊ fetu ignem degrauinuit. ⁊ paratu
michi cibos de illo pisce. Ita parat annos semp tertia
die. id̄ē minister casde escas ide unū pisce. adtrēs di
es ⁊ tertiam partē piscis assi. omni die offerebat. Sitis
michi non erat quia in die dnica egrediebat pauci
lum aquē de ista petra. unde potui sumere potum.
et uasculū meum implere. Transacto iam tempore
sollempnitatis. pecurator qui eū illis erat dixit bran
dano. Ascende nauicula cum tuis. ⁊ impleat utres fon
te isto. Ito namq; socii iniūsi uri. ipse uice adq; ductor.
sine me enim ñ poterit inuenire tram repmissionis
scōr. Ascendentib̄ autē nauem. omēs aues que in illa
insula erant. quasi una uoce dicebant. Prospū iter fa
ciat illis ds saluatorū nrōr. At brandan et qui cū eo
erant. nauigauerūt ad insulā pecuratoris ⁊ ipse eū illis
ibi q; sumpserūt dispendia ad xl dies. Ita autē nau
gū illor orta orientalē plagam. Porro ipse pecurator
ante credebat eos. ⁊ illor iter dirigebat. Transactis
ū diebus. uespe imminente cooperuit eos caligo gran
dis. ut uix alterutrum uidere potuissent. Pecurator
autē ait brandano. Scisque est ista caligo. Respondit.
Que est. Ait ille. Ista caligo cuiusdā insulam.
qm̄ quaeritis p septem annos. Post spatium ū unius
hore iterū circumfulsit eos lux ingens. ⁊ nauis ste
tit ad litus. Porro ascendentib̄ illis de nau uiderūt
tram spatiosam. ac plenam arboribus pomiferis. sicut
in tempe autumnali. Cum autē circuirent illā insu
lam. affluit eis uar. Accipiebant q̄ de pomis ⁊ de fontib̄
bibebant ⁊ ita p xl dies lustrabant totam tram et ñ.
poterant inuenire finem. Quadā ū die inuenerūt
flumen magnum. uergens p medū insule. Time
brandan ne uersus ad frs suos ait illis. Istud flumen
non possum transire id̄o ignorant magnitudinē hui
us. Cum hec autē inter se uolueret. ecce iuuenis
obuia illis occurrit. osculans illos cum magna leti
cia. ⁊ singlos nominatim apellauit. adq; dicebat.
Beati qui habitant in domo tua dne. in secla sēli lau
dabunt te. Et cum hec diuisset ait brandano. Ecce tra
quam quesisti p multum tempus id̄o non potuisti
illā statim inuenire. quia ds uoluit ē ostendere.
diuisa sua secreta in magno oceano. Reuertere itaq;
ad tram nativitatis tue portans tecum de fructib̄
istius insule. et degustatis quantum potest tua
naucula capere. Adpinquat enim ut dormias
cum patrib̄ tuis. Post multa enim curiculata tem
poris declarabitur ista tra successorib̄ uris. quando
xpiani p securo desierit. Istud autē flumen qd̄ inde
tis diuidit istam insula. sicut m̄ apparet uobis in natu
ra et fructib̄ tra omni tempe pmanet sine umbra. Iux
ta enim illi est xpc. Et hec dicens abcessit. Dēs ū brandan
accipiens de fructib̄ tre et omnib̄ generib̄ gemmarum
dimisso q; benedicto pecuratore ⁊ ū iuuene cum suis fra
trib̄ ascendit nauicula. ⁊ cepit nauigare p medium
caliginis. Post hec ū uenerūt ad insula que uocatur
deliciarum. ibiq; tum dierū hospitium pegerunt
Accepta enim benedictione frm̄. recto itinere cum su
is monachis. reuersus est ad locum suum. Visio aui

Fuit. In laudonico pago da paupale. xlm.
quedā mulier paupcula. que in erratī.
tapta rediens multa ac miranda narra
uit. Ducebat autē illā ut ipsa referebat
quodā homo in monachico habitu. construit ubi re
quiescōr ⁊ penā iniquor cernebat. tale qualē pau
lus apls in epla sua scribit. Qd̄ oculus ñ uidit nec
auris audiuit nec in cor hominis ascendit. Vbi et
iam uidebat quēdā p̄ncipē ytalie in tormentis mul
tos q; alios nors. quosdā in pena quosdā in igla. In
terrogauit illa eundē ductorem. ppium. si ille adeña
uitā ultra redire dubuisset. At ille ait. Utiq; debet.
Nam si Ludwicus imperator filius eius septem agapes.
pillo plenis dispensat resolutus est. Yconem ū quen
dā qui quondā hui regis fuit amic suppinū uidit
iacere in tormentis. tetros q; spēs duos aurū liquefa
cere et in os eius fundere dicentes. Hoc sitisti in seclo nec
saturari potuisti. modo bibe ad saturitatē. Iringar
tā regina eque in tormentis uidit que sup se habe
bat caures scilicet tres quasi molares unū sup pec
tus alium sup caput tertiū sup dorsū. qui semper
eam in profundū mergebant. Quia dicturus sum. Cla
mauit namq; ad istam dicendo. Vade ⁊ roga do
minū meū imperatorem ut me miserā adiuuare
dignetur et daci signum ut sciat te [illegible] ame missam
fore. qd̄ mēr depositionis tempestate sola cū ipso
loquebar in uno pomerio et hoc statim bene cog
noscit. quia adhuc obhoc hodie cunctos eade latere
locutio ū nos tantum. Cumq; inde pgerent osten
dit ei ductor suus murum eiū cacumen celū usq;
tendebat. ⁊ post eū alium. qui totus scriptus erat
aureis caracteribus. Interrogauit q; illa qd̄ hoc esset
Terrestris inquit paradysus est ubi nullus intrabit.